

Ime mi je **Magdalena Mrčela**. Rođena sam 1992. godine u Splitu, zagrebačka sam studentica, ponosna majka i profesorica, hobistička novinarka, spisateljica u nastajanju.

Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 2016. godine diplomirala sam kroatistiku i latinski jezik i književnost. Godinu dana poslije zaposlila sam se kao profesorica hrvatskoga jezika u splitskoj II. gimnaziji i upisala doktorski studij *Hrvatska filologija u interkulturnom kontekstu* na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Od 2013. do 2016. godine bila sam novinarka i kolumnistica portala *Nogometplus*, a od 2017. surađujem s portalom *Dalmacija Danas*.

Dobitnica sam druge nagrade "Stjepko Težak" za najbolju ljubavnu priču te finalistica natječaja "Slavko Kolar", "Freaky Friday", "Kvant književnosti" i "West Herzegovina Fest 2019".

Moje su kratke priče dosad objavljivane na internetu ("Kritična masa", "Strane", "Homo climaticum"), a poezija u zbirci "Džepni oblak" (2015.) i "Odgoda ljeta" (2016.).

Moj roman prvijenac "Kako je Flegmarin postao kapetan" pobjednik je natječaja Zvonko Todorovski 2017. godine za najbolji neobjavljeni roman za djecu i mlade. Godine 2019. objavila sam tinejdžerski roman "Dnevnik 4. A", a iste sam godine osvojila nagradu "Zlatko Tomičić" za najbolju kratku priču "Influenserica". Godine 2020. objavila sam fantastično-psihološki roman "Između" koji razlaže probleme mentalnog zdravlja i suicida i osvojila Hrvatsku književnu nagradu grada Karlovca "Zdravko Pucak" za pjesničku zbirku "Kvadratna jednadžba".

Istoimena je zbirka moj prvi veći izlet u pjesničke vode. Sastoji se od četiriju cjelina: Žena, Učitelj, Autor i Bitak. Kroz nju pokušavam angažirano progovoriti o mnogim problemima današnjice (siromaštvo, otuđenost, nejednakost), ali i o svim onim sretnim mjestima koja čine tkanje naših života – o obitelji, djeci, učenicima, knjigama i smislu za igru. Poeziju vidim kao prostrani teren slobode i izazova za sve dobre tehničare koji žele zaigrati na njemu.

Lopta

Kaže meni John

Doyle da je naš svijet – lopta.

Veliki se umovi uglas zgražaju. Bože oslobodi

usporediti naš bezgrešni svijet s nečim tako blatnim

i prizemnim kao što je puhan predmet koji napucavaju priglupi nogometaši! Svijet im je nešto apstraktno, veleuzvišeno, grandiozno, teleologično, impozantno, revolucionarno, preciozno, metafizičko. Ma još hrpa riječi, mahom posuđenica, da se the autor ušutka i pravo objasni sasvim krivo, a ja odgovorno tvrdim cijelo vrijeme, ali me veletupani

ne slušaju – svijet zaista jest lopta. Hitra, nepredvidiva plava

lopta koju grije plamenonarančasta lopta, a noću

namiguje bijela lopta. A život je nogomet.

Zanimljiv, ako si dobar tehničar.

Čitava filozofija.

Lovac u žitu

Mojim tinejdžerima ni Holden nije bio baš neka faca.
Devijantna posljedica obiteljskih rana,
Izgubljeni dječčić sa sindromom Petra Pana.
Utopist koji kroz žito vreba budnim okom
Da se tkogod rastući ne ubije skokom.
"Kao da itko može pomoći s tim",
Odrasla Lea iskašlje odrasli dim.
"Ozbiljno odrastanje nosi ozbiljne probleme."
"Ovo nije svijet za neshvaćene boeme."
"I nama je teško, svakodnevni rat živaca."
"Istraživanja kažu da smo generacija depresivaca."
"A sad, nastavnice, promijenite temu."
"Niti je Holdena briga za nas, niti ste vi skloni njemu."
Spremaju se na skok. Pognutih glava.
Razmičem žito. Vadim as iz rukava.
"Znate što je bilo u džepu Lennonova ubojice?"
Polako se dižu glave, trzne se lice.
"Nosio je primjerak 'Lovca u žitu'".
Kao loš prepisivač na tešku ispitu,
Automatski u džepove zavlače dlanove
Kao da mogu osujetiti prljave planove
I sva buduća ubojstva ovoga svijeta.
A vidiš u očima da im smeta
Dilema koja s pravom stvara brigu –
Hoće li prije potegnuti pištolj ili knjigu?